

HİCR SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Elif, Lam, Ra. Bunlar; kitabın ve hakikatleri apaçık anlatan Kur'an'ın âyetleridir.
2. Bir zaman gelecek, inkâr edenler; "Keşke, biz de Müslüman olsaydık" temennisinde bulunacaklar.
3. Bırak onları! Yiyip içsinler ve dünyadan nasiplerini alsınlar. Arzu ve istekleri onları oyalayadursun. Yakında, başlarına geleceği görecekler.
4. Biz, hiçbir memleketi, Levh-i Mahfuzda bilinen mukadder bir yazısı olmadan helâk etmedik.
5. Hiçbir millet, ecelinin önüne geçemez ve onu geciktiremez.
6. O kâfirler alay ederek: "Ey, o kendisine kitap indirilen! Şüphesiz sen bir mecnunsun.
7. Eğer doğru söyleyenlerden isen, bize melekleri getirseydin ya!" dediler.
8. Halbuki Biz, melekleri, ancak hikmet gereği göndeririz. O zaman da, kendilerine fırsat verilmez ve mahvolup giderler.
9. Şüphesiz, Kur'an'ı Biz indirdik, O'nu koruyacak olan da Biziz.
10. Habibim! Biz, senden önceki milletlere de peygamberler gönderdik.
11. Onlar, kendilerine gelen her peygamberle alay ederlerdi.
12. İşte Biz, küfrü, günahkârların kalbine böyle yerleştiririz.
13. Onlar, evvelki milletlerin başına gelenler bir ilâhi kanun olarak geçtiği halde, yine de ibret alıp bu Kur'an'a inanmıyorlar.
- 14-15. Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar ve bazı hakikatleri görseler, yine de: "Gözlerimiz perdelendi, belki de biz, büyülenmiş bir topluluğuz" derlerdi.
16. Andolsun ki, Biz gökte bir takım burçlar (yıldız kümeleri) meydana getirdik ve ibretle bakanlar için göğü süsledik.
17. Ve göğü (burçları), taşlanan (kovulan) her şeytandan koruduk.
18. Ancak şeytan, kulak hırsızlığı yapacak olursa, onu da parlak bir ateş parçası kovalar.
19. Yeryüzünü de yayıp döşedik. Onda sabit dağlar diktik. Orada hikmetle ölçülüp biçilmiş, her çeşit bitkiler bitirdik.
20. Orada; hem sizin için, hem de rızkını sizin vermediğiniz nice yaratıklar için, hayatı sürdürecektir sayısız nimetler yarattık.
21. Hazineleri Bizim yanımızda olmayan hiçbir şey yoktur. Biz onları, ancak belli bir ölçüyle indiririz.
22. Biz, rüzgârları da aşıl原因ıcı olarak gönderdik. Sonra, gökten bir su indirip, onunla sizi suladık. O suyu, hazinesinde saklayan siz değilsiniz.

23. Hiç şüphesiz, yaratan da Biziz, öldüren de. Baki kalan ve herşeyin hakiki sahibi olan da yine Biziz.
24. Andolsun ki Biz, sizden önce geçenleri ve daha sonra gelecekleri biliriz.
25. Hiç şüphesiz, onları kabirlerinden diriltecek olan Rabbindir. Onun her işi hikmet iledir. Ve O, herşeyi hakkiyle bilir.
26. Andolsun ki Biz insanı; kuru balçıktan, kararıp şekillenmiş çamurdan yarattık.
27. Cinleri de daha önce, dumansız ateşten yaratmıştık.
28. Hani Rabbin, meleklerle; “Ben, kuru balçıktan, kararıp şekillenmiş çamurdan, bir insan yaratacağım,
29. Onu şekillendirip, ruhumdan üflediğimde, derhal önünde secdeye kapanın” buyurmuştu.
30. Meleklerin hepsi de Ona secde ettiler.
31. Ancak, İblis secde etmedi. Secde edenlerle beraber olmaktan çekindi.
32. Allah: “Ey İblis! Sana ne oldu ki, secde edenlerle beraber olmadın?” buyurdu.
33. İblis; “Kuru bir çamurdan ve kara bir balçıktan yarattığın insana secde edemem” dedi.
34. Allah; “Öyleyse, çık cennetten. Artık sen, kovulmuş birisin,
35. Bu lânet, kıyamet gününe kadar senin üzerindedir.” buyurdu.
36. İblis; “Ey Rabbim! Öyle ise, insanların kabirlerinden kaldırılacakları güne kadar bana fırsat ver.” dedi.
- 37-38. Allah: “Bilinen gün gelinceye kadar, sen fırsat verilenlerdensin” buyurdu.
39. İblis; “Ey Rabbim! Mademki Sen beni rahmetinden uzaklaştırdın, ben de yeryüzünde onlara kötülükleri hoş gösterip, hepsini azdıracacağım,
40. Ancak, içlerinden ihlâsa erdirilmiş kulların hariç.” dedi.
- 41-42. Allah da; “Böyle ihlâsla kulluk etmek, benim rızama ulaştırıran dosdoğru yoldur. Ey İblis! Senin, halis kullarım üzerinde hiçbir hâkimiyetin yoktur. Ancak, sana uyan azgınlar bunun dışındadır” buyurdu.
43. Şüphesiz cehennem, onların hepsine buluşma yeri olacaktır.
44. Onun, yedi kapısı vardır. Her bir kapı için, onlardan bir grup ayrılmıştır.
- 45-46. Allah’a karşı gelmekten sakınan takva sahipleri ise; cennetlerde ve pınar başlarında olacaklardır. Onlara: “Oraya, güven içinde, selâmetle girin” denilir.
47. Onların gönüllerinden, her türlü kını çıkarıp atmışızdır. Karşılıklı tahtlarda, kardeş kardeş otururlar.
48. Onlar için orada, hiçbir yorgunluk yoktur. Onlar, oradan çıkarılacak da değillerdir.
49. Resulüm! Kullarıma haber ver ki; Ben, çok bağışlayıcı ve çok merhametliyim.
50. Fakat azabımın da can yakıcı olduğunu bildir.
51. Onlara, İbrâhim’e misafir olarak gelen meleklerden de haber ver.
52. Onlar, İbrâhim’in yanına girdiklerinde: “Selâm üzerine olsun” dediler. O da; “Biz sizden korkuyoruz” dedi.

53. Onlar; “Korkma! Biz seni, ilim sahibi bir oğul olan İshak’la müjdelemeye geldik” dediler.
54. İbrâhim; “Beni mi müjdeliyorsunuz. Bana ihtiyarlık gelip çatmışken, bana neye dayanarak müjde veriyorsunuz” dedi.
55. Onlar; “Seni hak ile müjdeliyoruz. Sakın ümidini kesenlerden olma” dediler.
56. İbrâhim; “Sapıtanlardan başka kim Rabbinin rahmetinden ümit keser” dedi.
57. Sonra; “Ey elçiler! Sizin vazifeniz nedir?” diye sordu.
58. Onlar; “Şüphesiz biz, günah işleyen bir topluluğa gönderildik” dediler.
59. Ancak, Lût ailesi bunların dışındadır. Onların hepsini kurtaracağız.
60. Yalnız Lût’un bir karısı hariç. Çünkü onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik.
61. Elçi melekler, Lût’un ailesine geldiğinde;
62. Lût onlara; “Doğrusu siz, tanınmayan kimselersiniz” dedi.
63. Onlar da; “Hayır! Biz, onlara şüphe ettikleri azabı,
64. Sana da gerçeği getirdik. Biz, elbette doğru söyleyenleriz.
65. Gecenin bir vaktinde aileni yola çıkar. Sen de arkalarından git. İçinizden hiç kimse arkasına bakmasın. Emredildiğiniz yere (Şam’a) gidin” dediler.
66. Lût’a şu emri vahyettik: “Onlar, helâk olup, nesilleri kesilmiş olarak sabaha çıkacaklar.”
67. Sodom şehrinin halkı, Lût’un genç misafirlerinin yanına sevinerek geldiler.
68. Lût; “Bunlar benim misafirlerim. Beni mahcup etmeyin,
69. Allah’tan korkun da, beni utandırmayın.” dedi.
70. Onlar: “Ey Lût! Biz seni, başkasının işine karışmaktan alıkoymamış mıydık?” dediler.
71. Lût: “Eğer istediğinizi yaparsanız, işte kızlarım” dedi.
72. Habibim! Sana yemin ederim ki, onlar sarhoşlukları içinde bocalayıp dururken,
73. Korkunç bir ses, güneş doğduğu sırada onları yakalayiverdi.
74. Bir anda kentin üstünü altına getirdik. Üzerlerine de çamurdan pişmiş taşlar yağdırdık.
75. Şüphesiz bunda, ibret alanlar için dersler vardır.
76. O şehrin harabesi, herkesin gelip geçtiği bir yol üzerinde, halâ durmaktadır.
77. Elbette bunda, İmân edenler için bir ibret vardır.
78. Eyke halkı da, gerçekten zalim kimselerdi.
79. Onlardan da öcümüzü aldık. Şimdi Sodom ve Eyke’nin de izleri apaçık gözler önündedir.
80. Andolsun, Semud halkı da peygamberleri yalanlamıştı.
81. Onlara, mucizelerimizi gösterdiğimiz halde, yüz çevirdiler.
82. Kayaları oyarak, dağlarda güvenli evler yapıyorlardı.
83. Sabaha girerken, korkunç bir ses onları da yakalayiverdi.
84. Kazandıkları şeyler, kendilerine bir fayda vermedi.

- 85.** Habibim! Biz; gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri boşuna değil, hak ve hikmet ile yarattık. Kıyamet günü, mutlaka gelecektir. Öyle ise, sen onların yaptıklarını hoş gör. Onlara, müsamaha ile davran.
- 86.** Şüphesiz senin Rabbin, herşeyi yaratan ve hakkiyle bilendir.
- 87.** Andolsun ki, sana; her zaman tekrarlanan yedi âyetli Fatiha'yı ve muhteşem Kur'an'ı verdik.
- 88.** Sakın kâfirlerden bazılarına verdiğimiz servete gözünü dikme. İman etmedikleri için de üzülme. Mü'minlere kanat ger, onları şefkatle koru.
- 89.** Ve onlara: "Şüphesiz Ben, apaçık bir uyarıcıyım" de.
- 90.** Müslümanları dağıtmak ve İslâm'ı engellemek için aralarında görev taksimi yapanlara, daha önceki kavimlere indirdiğimiz gibi bir azabı hatırlat.
- 91.** Onlar, Kur'an'ı parçalara ayırarak bir kısmını kabul edip, bir kısmını da reddederler ve Kur'an'ı birbirinden ayrı parçalar olarak nitelerler.
- 92-93.** Rabbine andolsun ki, onlara, yaptıklarının hesabını soracağız.
- 94.** Habibim! Şimdi sen, emrolunduğunu açıkça söyle ve Allah'a ortak koşanlardan yüz çevir.
- 95.** Alay edenlere karşı, sana Biz yeteriz.
- 96.** Onlar, Allah'a ortak koşanlardır. Yakında, kimin doğru olduğunu öğrenecekler.
- 97.** Şüphesiz, onların söylediklerinden dolayı göğsünün daraldığını biliyoruz.
- 98.** Ama sen, Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.
- 99.** Ve sana ölüm gelinceye kadar da Rabbine kulluk et.